

בש"פ 7231/23 - מימון אלסייד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7231/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מימון אלסייד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עבשה"ת 24742-09-23 מיום 13.9.2023 שניתן על ידי השופט א' גביזון

בשם המבקש: עו"ד אור תמיר; עו"ד בן עמר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' גביזון) ב-עבשה"ת 24742-09-23 מיום 13.9.2023, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (השופט א' גרבי) ב-בשה"ת 703-07-23 מיום 11.9.2023.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.5.2023 נפסל רישונו של המבקש על ידי בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב. ביום 28.6.2023, כחודש לאחר שנפסל רישונו, המבקש נעצר בעודו נוהג חרף הפסילה, וזאת ללא פוליסת ביטוח בתוקף וכשרכבו חסר לוחית זיהוי קדמית. בגין האמור, יוחסו למבקש עבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; עבירה של חוסר לוחית זיהוי קדמית או אחורית לפי תקנה 165(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; ועבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבקש, המשיבה הגישה בקשה לשחרור בערובה בתנאים מגבילים לפי סעיפים 21 ו-48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). בבקשה נטען, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית שיש בה כדי לבסס את הרשעת המבקש בעבירות המיוחסות לו. עוד נטען, כי ניתן ללמוד על אודות מסוכנותו של המבקש מכך שמדובר בפעם השלישית שבה הוא נתפס נוהג בזמן פסילה, ומכך שהמבקש ביצע את המעשים המיוחסים לו בעודו תחת תנאי מגביל של פסילה עד תום ההליכים במסגרת תיק אחר המתנהל נגדו. נוכח כל האמור, התבקש בית משפט השלום לתעבורה להורות על המשך מעצרו של המבקש בתנאי מעצר בית מלא תוך עיבוי התנאים עד לתום ההליכים; וכן על פסילת רישיון הנהיגה שלו עד לתום ההליכים.

4. בית משפט השלום לתעבורה עמד על החומרה הגלומה במעשיו של המבקש. אולם, מחמת כך שהדין בבקשה נדחה מספר פעמים, מבלי שהמשיבה עמדה על דחיפות בקשתה - ההחלטה בעניינו של המבקש ניתנה כשהוא לא היה נתון תחת כל תנאי מגביל למשך למעלה מחודשיים. בהתחשב בנסיבות אלה, בית משפט השלום לתעבורה הורה כי המבקש יהיה נתון בתנאי מעצר בית לילי בלבד, מידי יום, בין השעות 22:00 ל-4:00, וכי ייפסל רישיונו עד תום ההליכים.

5. בית המשפט המחוזי דחה את עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה, תוך שסמך את ידיו על נימוקיה. בתוך כך, נקבע, כי ההחלטה מאזנת כראוי בין המסוכנות הנשקפת מהמבקש והאינטרס הציבורי, לבין צרכי עבודתו של המבקש ופרק הזמן שחלף. עוד נקבע, כי ההחלטה ב-בש"פ 5628/11 סלים נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (10.8.2011) (להלן: עניין סלים) אליה הפנה המבקש שלפיה "לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר [...]", אינה רלוונטית לעניינו מאחר שאין מדובר במעצר מאחורי סורג ובריה, אלא בחלופת מעצר.

6. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען, בין היתר, כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא נתן כל משקל לכך שבמשך חודשיים ויותר, שבמהלכם המבקש היה משוחרר ללא תנאים, הוא לא ביצע כל עבירה חדשה; וכי חרף העובדה שלא מדובר במעצר מאחורי סורג ובריה, השמת המבקש במעצר בית למשך 6 שעות היא בבחינת הרעת מצב המנוגדת לפסיקה בעניין סלים.

7. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א) לחוק המעצרים, תינתן רק במקרים חריגים, בהם מתעוררת סוגיה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או כשיש חשש לעיוות דין (בש"פ 6103/23 מדינת ישראל נ' ירד, פסקה 8 (10.8.2023)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

8. הערכאות קמא נתנו דעתן לצרכי עבודתו של המבקש, וכן לפרק הזמן שבו היה ללא כל תנאי מגביל. לצד זאת, הובאו בחשבון, בין היתר, חומרת מעשיו של המבקש; עברו התעבורתי שכולל, חרף גילו הצעיר, 11 הרשעות קודמות בעבירות מסוג ברירת משפט; והעובדה שאת המעשים המיוחסים לו בהליך דנן, המערער ביצע תוך שמתנהל הליך אחר נגדו שבגדרו נפסל רישיונו עד תום ההליכים. אם כן, דעתי היא כי קביעתן של הערכאות קמא מאזנת נכונה בין השיקולים השונים הצריכים לעניין.

9. אשר לטענת המבקש שנסובה סביב עניין סלים, בדין בית המשפט המחוזי הבחין את המקרה שנדון שם עמוד 2

מהמקרה דנן. יודגש, כי ההבחנה אינה מתבססת רק על השוני שבין מעצר מאחורי סורג ובריח לבין מעצר בית, אלא גם על כך שאין דומה מקרה בו מורה בית המשפט על חלופת מעצר חלף מעצר, למקרה בו קבלת הבקשה תוביל לכך שנאשם יוותר ללא הגבלה כלל. לפיכך, אין בטענה זו של המבקש כדי לשנות ממסקנתי כי צדקו הערכאות קמא בקביעתן. ממילא - אין מדובר בסוגיה משפטית עקרונית או בעיוות דין.

10. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ב בתשרי התשפ"ד (27.9.2023).

שׁוֹפֵט
